

ZPRAVODAJ VESELICE

červen 2018 • 50

1. Slovo starosty obce
2. Plnění rozpočtu obce a hospodaření obce za 2017
3. Rozpočet obce na rok 2018
4. Výsledky voleb prezidenta republiky
5. Ohlédnutí za vydáním 50 čísel časopisu Zpravodaj Veselice
6. Rubrika obce Řitonice:
 - Slovo starosty
 - Po stopách Emy Destinové
7. Z oblastního archivu v Jičíně
8. Slaměný dům rodiny Sukových
9. Hospodaření Zem. a. s. Březno za rok 2017
10. Sdělení Redakční rady - změny v RR a založení nové rubriky
11. Černá kronika obce Veselice a okolí - OO PČR Dobruvice
12. Informace ze života v naší obci
13. Informace z činnosti OÚ Veselice
14. Z činnosti SPOZ
15. Společenská kronika
16. Čtenářské dopisy a ohlasy
17. Příspěvatelé na časopis
18. Bylo – nebylo
19. Tiráž

Vážení spoluobčané, vážení čtenáři,

čas plyne jako voda a je tady jubilejní 50. vydání časopisu Zpravodaj Veselice. Tímto číslem končí na vlastní žádost pan Ing. Jiří Campr, který zastával funkci předsedy redakční rady Zpravodaje Veselice. Slibuje, že zůstane stálým dopisovatelem do dalších vydání časopisu, za což mu děkujeme.

Touto veřejnou cestou panu Ing. Jiřímu Camprovi děkujeme za jeho obětavou práci, kterou vynaložil při každém vydání časopisu.

Zároveň děkujeme, že se také zasloužil o to, aby další vydávání časopisu návazně pokračovalo. Novou členkou a zároveň předsedkyní redakční rady byla zvolena paní Ing. Alena Truhanová. Další novou členkou redakční rady je paní Mgr. Ivana Sůsová, která pokračuje ve stopách svého otce pana Ing. Josefa Doškáře, Csc., který byl jedním ze zakladatelů tohoto časopisu. Paní Mgr. Sůsová přišla zároveň s návrhem své vlastní rubriky „Bylo – nebylo“. Oběma novým členkám redakční rady Zpravodaje přeji, aby se jim v kolektivu líbilo, práce se jim dařila a měly z ní také radost.

Děkují stávající redakční radě včetně dopisovatelů za jejich dosavadní práci pro vydávání časopisu.

Redakční radě, v novém složení, přeji mnoho úspěchů v dalším vydávání časopisu, a i to, aby nejen udrželi jeho kvalitu, ale nebáli se potřebných inovací k zajištění jeho dalšího rozvoje, ve prospěch čtenářů i obce. Již v minulém čísle Zpravodaje jsme Vás informovali o významném výročí Sboru dobrovolných hasičů obce Veselice, který v letošním roce oslaví 120 let svého trvání (psáno začátkem května - poznámka redakce)

Při této příležitosti je také pořádána okrsková soutěž 22. okrsku v požárním sportu.

Všem veselickým hasičům a občanům, kteří pomáhali s přípravou a průběhem akce děkují jménem Zastupitelstva obce, za jejich práci, kterou konají ve svém volném čase.

Výsledky soutěže budou zveřejněny v 51. čísle vydání Zpravodaje Veselice.

A ještě důležitá informace: Voda v obecním vodovodu, po laboratorních testech, **vyhovuje normám pro pitnou vodu.**

Přeji Vám všem pevně zdraví a krásné prožití letních časů.

Miroslav Pažout, starosta obce

PLNĚNÍ ROZPOČTU A HOSPODAŘENÍ OBCE ZA ROK 2017

Příjmy	schválený rozpočet	upravený rozpočet	plnění k 31.12.2017
Daň z příj. FO placená plátcí	335 000,00	335 000,00	371 184,20
Daň z FO placená poplat.	355 000,00	355 000,00	9 546,28
Daň z příj. FO vybir. srážkou	30 000,00	33 300,00	33 289,77
Daň z příjmů právnických osob	350 000,00	350 000,00	354 548,18
Daň z přidané hodnoty	630 000,00	720 000,00	718 540,09
Popl. za prov. sys. likv. kom. odp.	85 000,00	85 000,00	83 750,00
Poplatek ze psů	2 000,00	2 000,00	1 725,00
Správní poplatky	500,00	500,00	140,00
Daň z hazardních her		7 500,00	6 727,41
Zruš. odvod z loterií kromě VHP	6 500,00	6 500,00	2 182,90
Daň z nemovitých věcí	220 000,00	260 000,00	257 222,11
Dotace na volby		10 921,00	10 921,00
Dotace na správu	46 200,00	46 200,00	46 200,00
Příspěvek OÚ Řitovice na zpravodaj		1 000,00	1 000,00
Vodné	170 000,00	170 000,00	161 250,00
Zpětný odběr komunálních odpadů	20 000,00	25 500,00	25 488,00
Činnost místní správy	9 600,00	179 990,00	177 176,40
Obec. příjmy a výdaje z fin. operací	4 500,00	4 500,00	933,14
Příjmy celkem	2 264 300,00	2 592 911,00	2 261 824,48

Výdaje	schválený rozpočet	upravený rozpočet	plnění k 31.12.2017
Provoz veřejné silniční dopravy	835 000,00	65 000,00	60 465,00
Pitná voda	178 000,00	178 000,00	150 471,00
Rozhlas a televize	10 000,00		
SPOZ	15 000,00	16 052,00	16 052,00
Dar na provoz Babyboxu		15 000,00	15 000,00
Veřejné osvětlení	64 000,00	64 000,00	55 896,00
Sběr a svoz komunálních odpadů	130 000,00	130 000,00	129 959,00
Péče o vzhled obcí a veřejnou zeleň	14 500,00	23 230,00	21 015,00
PO - dobrovolná část	41 000,00	32 640,00	14 760,00

	schválený rozpočet	upravený rozpočet	plnění k 31.12.2017
Zastupitelstva obcí	148 000,00	148 000,00	143 352,00
Volby do Parlamentu ČR		10 921,00	10 921,00
Činnost místní správy	246 350,00	411 255,38	379 521,47
Obec. příjmy a výdaje z fin. operací	3 500,00	3 500,00	3 226,80
Pojištění majetku obce	12 100,00	12 100,00	12 078,00
Výdaje celkem	1 697 450,00	1 109 698,38	1 012 717,27

Rekapitulace příjmů, výdajů, financování			
	schválený rozpočet	upravený rozpočet	plnění k 31.12.2017
Třída 1 - Daňové příjmy	2 014 000,00	2 154 800,00	1 838 855,94
Třída 2 - Nedaňové příjmy	204 100,00	339 990,00	324 847,54
Třída 3 - Kapitálové příjmy		40 000,00	40 000,00
Třída 4 - Přijaté transfery	46 200,00	58 121,00	58 121,00
Příjmy celkem	2 264 300,00	2 592 911,00	2 261 824,48
Třída 5 - Běžné výdaje	1 697 450,00	1 069 698,38	1 972 717,27
Třída 6 - Kapitálové výdaje		40 000,00	40 000,00
Výdaje celkem	1 697 450,00	1 109 698,38	1 012 717,27

Stavy a obraty na bankovních účtech			
Název	počáteční stav	konečný stav	změna stavu
KB č. ú. 35429-181/0100	790 916,19	973 092,66	182 176,47
KB č. ú. 107-4576580237/0100	9 063 102,89	10 065 748,43	1 002 645,54
ČNB č. ú. 94-11515181/0710	240 894,35	305 179,55	64 285,20
Celkem	10 094 913,43	11 344 020,64	1 249 107,21

Rozpočet obce byl během roku 2017 upraven 9 rozpočtovými opatřeními.

Ve dnech 26. září 2017 a 25. dubna 2018 proběhlo přezkoumání hospodaření obce. Nebyly zjištěny žádné chyby ani nedostatky.

Kompletní výsledky hospodaření obce budou zveřejněny v Závěrečném účtu obce za rok 2017, který bude vyvěšen na úřední desce. Ke dni uzávěrky nebyl ještě zpracován a schválen.

Marcela Šafránková

ROZPOČET NA ROK 2018 SCHVÁLEN NA ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE 14. 12. 2017

PŘÍJMY:

Název	hodnota v Kč
Daň z příjmu fyz. osob ze záv. činnosti	350 000,00
Daň z příjmu fyz. osob ze sam. činnosti	10 000,00
Daň z příjmu fyz. osob z kap. činnosti	35 000,00
Daň z příjmu právnických osob	350 000,00
DPH	690 000,00
Poplatek za likvidaci TKO	85 000,00
Poplatek ze psů	2 000,00
Daň z haz. her	6 500,00
Správní poplatky	500,00
Daň z nemovitosti	220 000,00
Daňové příjmy celkem	1 749 000,00
Pitná voda – vodné	200 000,00
ECO – COM – zpětný odběr	20 000,00
Správa – pronájem pozemků	7 100,00
Správa – pronájem prostor	2 500,00
Úroky z vkladů	1 000,00
Nedaňové příjmy celkem	230 600,00
Neinvestiční příj. dotace ze SR na správu	46 200,00

Název	hodnota v Kč
Přijaté dotace celkem	46 200,00
CELKEM PŘÍJMY	2 025 800,00

VÝDAJE:

Název	hodnota v Kč
Provoz veř. sil. dopravy	2 850 000,00
Pitná voda	60 000,00
Místní rozhlas	10 000,00
SPOZ	20 000,00
Veřejné osvětlení	65 000,00
Sběr a svoz komunálního odpadu	150 000,00
Péče o vzhled obcí a veř. zeleň	15 000,00
Požární ochrana (dobrovolná část)	50 000,00
Zastupitelstva obcí	150 000,00
Činnost místní správy	250 350,00
Služby peněžních ústavů	3 500,00
Pojištění	12 100,00
CELKEM VÝDAJE	3 635 950,00

VÝSLEDKY VOLEB PREZIDENTA ČR

1. kolo konané ve dnech 12. a 13. ledna 2018

Miloš Zeman 53,16 % 42 hlasů
 Jiří Drahoš 15,19 % 12 hlasů
 Marek Hilšer 13,92 % 11 hlasů

Michal Horáček 7,59 % 6 hlasů
 Pavel Fischer 6,33 % 5 hlasů
 Mirek Topolánek 2,53 % 2 hlasy
 Vratislav Kulhánek 1,27 % 1 hlas

2. kolo konané ve dnech 26. a 27. ledna 2018

Miloš Zeman 61,73 % 50 hlasů

Jiří Drahoš 38,24 % 31 hlasů

OHLÉDNUTÍ ZA VYDÁNÍM 50 ČÍSEL ČASOPISU ZPRAVODAJ VESELICE

Dnešní vydání 50. čísla časopisu Zpravodaj Veselice je dobrou příležitostí ke krátkému ohlédnutí se za jeho 25letou historii.

První číslo tohoto časopisu bylo vydáno v srpnu roku 1992. Časopis od samého začátku vydává Zastupitelstvo obce Veselice. První redakční radu vedl Josef Pažout a jejími členy byli: Ing. Josef Doškář, CSc., Marcela Šafránková

(Matoušková), František Pažout. Postupem doby docházelo k zvětšování počtu členů Redakční rady a také i k jejím obměnám.

Předsedou redakční rady se dále postupně stali: Rudolf Dufek (od r. 1994), Ing. Josef Doškář, CSc. (od r. 2003), Ing. Jiří Campr (od r. 2004).

Členy redakční rady se v průběhu let postupně stali: Rudolf Dufek, Jaroslava Kabrnová, Jarmila Bulířová, Věra Pažoutová, František Navrátil, Ing. Jiří Campr, František Pažout, Zdena Poláková, Miroslav Pažout, Josef Šoltys.

Dopisovateli časopisu postupně byli: Rudolf Dufek, Zdeněk Srb, Eva Navrátilová, Josef Antoš, Miloslav Konývka, Mgr. Tomáš Franěk, rodina Sukova, Ladislav Matoušek, Jaroslava Vávrová, Josef Pavlíček, Eva Konývková, Dušan Konývka, Karol Bílek, Josef Tomsa.

Časopis vychází 2 x ročně, vždy v 1. polovině června a v 1. polovině prosince. Obyvatelům a přátelům obce je dodáván zdarma. Financován je z dobrovolných příspěvků občanů a přátel obce.

Obsahem i úrovní časopisu postupně docházelo nejen k jeho stabilizaci, ale i k jeho postupnému zkvalitňování a rozšiřování.

Od 46. čísla časopisu je otiskována nová stálá rubrika sousední obce Řitonice, která je naší farní obcí.

Časopis je nejen dobrým občanským informačním prostředkem, ale také dobrým nástrojem vedení obce k informování všech občanů.

Lze si jen přát, aby časopis i nadále sloužil dobrým vzájemným vztahům mezi občany a také dobrým vztahům mezi občany a vedením obce.

Redakční rada
Ing. Jiří Campr

RUBRIKA OBCE ŘITONICE

OBEC ŘITONICE V ROCE 2017, VČETNĚ ČÁSTI LETOŠNÍHO ROKU 2018

Slovo starosty

Vážení čtenáři, dříve než se v následujících řádcích pokusím vám, čtenářům časopisu „Zpravodaj Veselice“, ve stručnosti sdělit, co se ve vaší sousední obci v minulém roce událo a v letošním roce chystá, rád bych poblahopřál redakci Veseláku k významnému jubileu, vydání 50. čísla Zpravodaje.

Věřím, že i nadále budeme mít příležitost získávat jeho prostřednictvím zajímavé informace z našeho nejbližšího okolí. Děkuji redakční radě i Zastupitelstvu obce Veselice, že nám řitoňákům, umožnily zřídít rubriku pro obec Řitonice.

Obyvatelé

Jubilea:

V roce 2017 oslavila 70 let paní Marie Rotová
V roce 2018 oslaví:
85 let paní Blažena Šimáčková
80 let paní Anna Nováková
70 let pan Vladimír Folprecht
70 let pan Zdeněk Klikar
Zastupitelstvo obce přeje všem jubilantům pevné zdraví a hodně spokojenosti do dalších let.

Narození:

0

Úmrtí: Ve věku 93 let nás opustil

nejstarší občan obce pan Josef Pavlíček

Počet obyvatel k 31. 12. 2016:

81

Odhlášení z trvalého pobytu:

2

Přihlášení k trvalému pobytu:

5

Hospodaření obce

V roce 2017 obec hospodařila v souladu se schváleným rozpočtem. Výsledek hospodaření za rok 2017 považuje zastupitelstvo za příznivý. Nebyla využita rozpočtovaná částka na vyhotovení územního plánu, jehož zhotovení nebylo do konce roku 2017 uzavřeno. Při hospodaření obec důsledně dodržovala úsporná opatření. V průběhu roku 2017 nenastaly mimořádné události, které by způsobily výkyvy ve vývoji hospodaření a výrazné odchylky od schváleného rozpočtu.

Výdaje celkem:

rozpočet: 1 310 573,00 Kč
skutečnost: 692 866,00 Kč

Příjmy celkem:

rozpočet: 1 071 100,00 Kč
skutečnost: 1 229 556,78 Kč
Stav účtu vedeného u KB Mladá Boleslav
ke dni 31. 12. 2017: 3 529 666,43 Kč
Stav účtu vedeného u ČNB Praha
ke dni 31. 12. 2017: 239 731,78 Kč

Kostel

Těší nás, že proběhla druhá etapa opravy střechy kostela. K celkové částce za práce provedené ve druhé etapě 564 118 Kč přispěla obec prostřednictvím pořádání benefičních koncertů a také darem řitonického SDH (10 000 Kč). Na základě darovacích smluv bylo poskytnuto z koncertů: za koncert Ondřeje Rumla (srpen 2017) 24 700 Kč, za koncert USB (říjen 2017) 5 250 Kč a za tradiční Českou mši vánoční 13 450 Kč.

Současné dění v obci

- 20. ledna 2018 pořádali naši hasiči v kulturní místnosti obce tradiční hasičský ples. K tanci a poslechu hrála, také již tradičně, skupina LK2 pana Standy Lhoty. Tady bych chtěl poděkovat všem, kteří přispěli sponzorsky do tomboly a také všem Veselákům za jejich hojnou účast!
- V lednu proběhly volby: 12. a 13. ledna první kolo a 26. a 27. ledna druhé kolo voleb prezidenta. Nejvyšší počet hlasů v naší obci získal Ing. Miloš Zeman.
- 12. dubna pozval starosta Města Dolní Bousov starostky a starosty okolních obcí na školení s tématem ochrany osobních údajů, známé v posledních týdnech pod zkratkou GDPR. Lektor pan Hlavatý nám zodpověděl hojně dotazy, abychom na novelu zákona vstupující v platnost v květnu t. r., byli dobře připraveni.
- Dne 13. 4. 2018 byla u nás provedena Hasičským záchranným sborem Středočeského kraje, zastou-

peným DiS. Por. Ivanou Konývkovou a zástupkyní Magistrátu Mladá Boleslav paní Helenou Kosinovou, kontrola ve smyslu dodržování zákona č. 240/2000 Sb. o krizovém řízení:

Ze strany kontrolních orgánů bylo velmi pozitivně konstatováno, že obec má po rekonstrukci obecního úřadu k dispozici prostory, včetně sociálního zázemí, pro případ nouzové situace obyvatel obce, nebo obcí okolních, v případě mimořádných událostí. Obci bylo přiděleno heslo pro přístup na portál krizového řízení Středočeského kraje. Občané mají možnost se na portálu seznámit s každodenními mimořádnými událostmi v kraji (propojení k portálu je k dispozici na webu obce).

- V pátek 20. dubna proběhl tradiční úklid obce před pálením čarodějnic. Rád bych poděkoval zúčastněným za pomoc a za poskytnutí potřebné techniky (Šiba Josef, Šiba Martin, Švorc Radek, Šačírovič Aleš, Grus Luděk).

- V oblasti kultury jsme v neděli 29. dubna od 17 hodin uspořádali benefiční koncert v řitonickém kostele sv. Štěpána. Koncert byl věnován 140. výročí narození české pěvecké legendy Emy Destinové, která pobývala často v Domousnicích a i řitonický kostel navštěvovala. Do konce letošního roku bychom rádi uspořádali ještě další tři koncerty v podání kvalitních interpretů. Na vaši účast se samozřejmě velmi těšíme.
- Sbor dobrovolných hasičů připravuje, v rámci řitonického léta, tradiční taneční zábavy v přírodním areálu obce.

Na závěr bych chtěl popřát všem Veselákům a čtenářům Zpravodaje krásné jaro a léto, hodně zdraví a pohody, a nám všem dohromady i nadále dobrou spolupráci.

Josef Pavlíček
starosta obce Řitonic

PO STOPÁCH EMY DESTINOVÉ

Emilie Pavlína Věnceslava Kittlová, známá pod pseudonymem Ema Destinová, resp. Emmy Destinn, (26. února 1878 Praha - Nové Město – 29. ledna 1930 České Budějovice) byla světoznámá česká operní pěvkyně a všestranně vzdělaná osobnost.

Emilie Kittlová se narodila v Praze, jako druhá nejstarší dcera z pěti dětí, důlního podnikatele, majitele realit a kulturního mecenáše Emanuela Kittla a operní pěvkyně Jindřišky, rozené Šrutové. Byla umělecky velmi nadaná: malovala, psala, učila se hře na housle u profesora Ferdinanda Lachnera a v osmi letech měla svůj první houslový koncert. Ve 13 letech v Praze začala navštěvovat hodiny zpěvu u profesorky Marie von Dreger Löwelové-Destinové. Jméno své učitelky si zvolila za umělecký pseudonym. Mimo to Ema studovala herectví v dramatické škole při Národním divadle v Praze.

Byla slavnou zpěvačkou a také čestným členem Národního divadla v Praze. Roku 1898 vystoupila ve dvorní opeře berlínské, kde byla angažována a zůstala členem této opery do roku 1908. Byla pravidelným hostem v divadle Covent-Garden v Londýně. Roku 1906 podepsala smlouvu s Metropolitní operou v New Yorku, byla angažována v Chicagu, v San Francisku a jinde.

Na zámku v Domousnicích trávila Ema Destinová třikrát divadelní prázdniny v letech 1904, 1905 a 1906. V její společnosti tu byl také tenor století Enrico Caruso. Umělkyně tu žila prostým způsobem, toulala se celé dny v přírodě, věnovala se svým zálibám, například ráda malo-

vala. Pro nás v Řitonicích je významná informace, že na varhany v kostele sv. Štěpána v Řitonicích přispěla značnou finanční částkou.

Základní umělecká škola Josefa Slavíka v Hořovicích, pod vedením Květuše Ernestové, připravila v roce 140. výročí narození Emy Destinové, volný cyklus, který začal v květnu 2012 na Pražském hradě, který evokuje život a pěvecké umění české femme fatale světové operní scény. Cyklus „Po stopách Emy Destinové“ navštěvuje místa s Emou Destinovou spojená a vedle její osobnosti připomíná také její spolupracovníci Marii Martínkovou, skladatelku a klavíristku Florentinu Mallou, dirigenta a klavíristu Gennara Papiho, fenomenálního Enrica Carusa a další.

Ema Destinová při všech zahraničních úspěších vždy zůstávala Češkou a vlastenkou. Každé léto se vracela do Čech na prázdniny, které zprvu trávila v Lázních Lochovice, na zámčích Ouhrov u Golčova Jeníkova, Soutice, Trnová, Domousnice, či v Kaiserštejnském paláci v Praze na Malé Straně, až zakoupila zámek Stráž nad Nežárkou (1914). V těchto letních měsících také ráda navštěvovala své přátele, mezi nimi Bethinu Colloredo-Mansfeldovou a světově proslulého malíře Alfonse Muchu na zámku Zbiroh. Cyklus sleduje místa Eminých uměleckých vystoupení a její repertoár.

Děkujeme za krásný umělecký zážitek dne 29. dubna 2018 v kostele sv. Štěpána v Řitonicích!!!

Jaroslava Vávrová

Z OBLASTNÍHO ARCHIVU V JIČÍNĚ

O počátcích obecní samosprávy obce Veselice, a také o mnohém jiném, jsem se dozvěděl z listin Okresního úřadu v Sobotce, uložených v Oblastním archivu v Jičíně. Nenechávám si poznané pro sebe a přicházím s ním na stránky Zpravodaje.

Počátky obecní samosprávy na Veselici

Na konci poddanství v roce 1848, měla obec Veselice celkem 34 usedlostí. K panství v Domousnicích jich patřilo 19 a 15 k panství v Dětenicích. K Dětenicím patřila

samota v Rychnevech a usedlosti na Malé Straně a na Lhotkách. Pro usedlosti na Malé Straně a na Lhotkách byl vžitý název, hlavně v matrikách, Lhotka Jetenská. Představeným obce byl rychtář jmenovaný vrchností. Ke správním práci měl ještě k ruce syndika a konšely. Obec rozdělená k dvěma panstvím měla rychtáře dva. Ve spolupráci s kanceláří velkostatků v Domousnicích a v Dětenicích bylo jejich hlavní povinností zajištění bezpečnosti v obci, zajištění vybírání daní, gruntovného, vykonávání roboty, dohled nad stavem cest a zajištění hašení požárů. O rychtářích, které ves měla, jsou informace jen skromné. Listinami doložený rychtář je na části vsi při Domousnicích v roce 1811 Josef Audrnický z č. 17, který zemřel v roce 1830. Zda hned po něm byl jmenován Václav Burian z č. 8, jsem nezjistil, ale jeho jméno jako rychtáře stojí na listinách v roce 1840 a 1842. Zemřel v roce 1851. Na části vsi při Dětenicích je v roce 1840 a v roce 1842 listinami doložen rychtář František Vošvrda z č. 2. Zda byl rychtářem až do zrušení poddanství, jsem nezjistil také, ale zemřel v roce 1862. Jediným doložením veselických syndiků jsou podpisy na dobrozdání v matrice fary Řítonice z roku 1832, které nahrazuje křestní list osoby v matrice nezapsané. Na listině je podepsán z Domousnické části vsi, Václav Burian z č. 8 (je možný souběh s funkcí rychtáře) a z Dětenické části, Jiří Klimeš z č. 27. Syndik býval nižším právním úředníkem a měl mít ze zákona zkoušku u apelačního soudu.

(Doloženo zápisy matrik, gruntovních knih a zápisem na listině stabilního katastru).

Revoluce v roce 1848 nepřinesla jen pro České království zrušení poddanství, ale přinesla také počátek nové zemské samosprávy, ve které se stala obec jejím základním článkem. Samospráva se delší čas vyvíjela, až dostala pevný rámec Obecním zákonem z dubna r. 1864. Stará vrchnostenská správa řídila ještě obce do roku 1850 a po tomto roce již byly vytvořeny samostatné obce pod novou obecní samosprávou volenou. V čele obecní samosprávy stál představený obce, starosta. V té době byly obě části Veselice včleněny jako jedna osada do svazku obcí spolu s Domousnicemi a Rabakovem. Tento celý obecní svazek řídil obecní představený, Václav Holan z Veselice z č. 1.

Obecním zákonem získaly obce právo rozhodování o dění v obci a zároveň jejich občani, prostřednictvím svých volených zástupců, převzali následně odpovědnosti a povinnosti:

Spravovati dle vůle jmění své a záležitosti své ku svazku obecnímu se vztahující.

Přísluší obci přihlížeti k bezpečnosti osoby a jmění.

Péči míti o zachování obecních silnic, cest, míst a mostů, též o bezpečné a snadné ježdění po silnicích a vodách, jakož ji také přísluší konat policii polní.

Přísluší se jí vykonávati policii k věcem potravním.

Přísluší se jí vykonávati policii k věcem zdraví.

Držeti ruku nad řádem čeledním a dělníků se týkající.

Konati policii mravnosti.

Pečovat o chudé a obecní ústavy dobročinné.

Konati policii v příčině staveb a ve příčině ohně, držeti ruku nad řádem stavebním a udělovati policejní povolení ku stavbám.

Míti účastenství, jak zákonem se stanoví, ve správě školní.

Přísluší obci, činiti narovnání mezi stranami spor vedoucími.

Odbývati dobrovolně licitaci věcí movitých.

Z vyšších příčin státních mohou se jísté práce, místní policii příslušející, v té nebo oné obci způsobem zákona vznést na zvláštní orgány císařské.

(Výtah ze zákona obecního ze dne 16. dubna 1864)

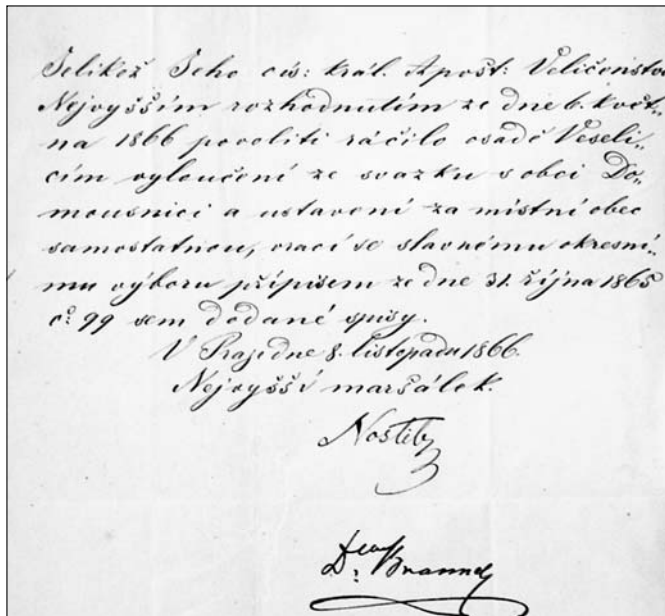
Vedle předepsaných povinností, umožňoval nový obecní zákon také vystoupení z obecního svazku. K tomu se rozhodli i Veseláci a v listopadu 1864 zahájili proces k vystoupení ze svazku obcí Domousnických. Do září 1865 předali k Okresnímu výboru do Sobotky postupně potřebné písemnosti: 1) Žádost o vystoupení ze svazku obcí Domousnických s podpisy 1. voleného zastupitelstva obce Veselické; 2) Výkazy o rozdělení obecních majetků; 3) Hlasovací listiny oudů, voličů, obcí Domousnic a Rabakova o souhlasu umožňující obci Veselici z obecního svazku vystoupit.

K dvěma létům čekání, přibyl ještě v prosinci 1865 účetní audit provedený okresem, a 28. listopadu 1866 prostřednictvím Okresního výboru v Sobotce bylo nově vzniklé obci Veselici doručeno císařské a královské rozhodnutí, které samostatnou obec povolilo. Současně s ním nařídil okresní výbor nově ustanovené obci vykonání nových obecních voleb na 16. duben 1867.

Podpisy 1. zvoleného zastupitelstva ve Veselici z roku 1864 samostatné obce Veselice z roku 1864

Přepis jmen 1. zvoleného zastupitelstva na Veselici v roce 1864: Václav Holan z č. 1 představený, Josef Halama z č. 7 radní, Jiřík Oudrnický z č. 17 výbor, Josef Halbich z č. 33 výbor, Josef Kratina z č. 30 výbor, Josef Chromovský z č. 11 výbor, František Horák z č. 29 výbor, Jan Burian z č. 8 výbor a František Šiba z č. 10 výbor.

Císařské a královské rozhodnutí o povolení samostatné obce Veselice z roku 1866

Přepis císařského a královského rozhodnutí:

Jelikož Jeho cí: král. Apošt. Veličenstvo nejvyšším rozhodnutím ze dne 6. května 1866 povoliti ráčilo osadě Veselicím vyloučení ze svazku s obcí Domousnicí a ustanovení za místní obec samostatnou, vrací se slavnému okresnímu výboru přípisem ze dne 31. října 1865 č: 99 sem dodané spisy.

V Praze 8. listopadu 1866

Nejvyšší maršálek Nostic

Po 1. zvoleném starostovi v roce 1864, Václavu Holanovi z č. 1, následovali starostové další, usilující o projekt nové silnice, vyjmenováni jsou podle podpisů na obecních listinách až do jejího postavení v roce 1923: Od roku 1873 - Josef Halama z č. 7, od roku 1882 - František Srb z č. 5, od roku 1884 - Josef Srb z č. 5, od roku 1900 František Pažout z č. 3 a od roku 1912 - František Matoušek z č. 8.

Z listin uložených v archivu je patrné, jak si vyjmenovaní starostové a celá zastupitelstva obce své povinnosti s veškerou pilí plnila. Hlavně vedle péče o chudé, sirotky a zajišťování bezpečnosti proti ohni, se soustředili na zlepšení kvality sítě obecních cest, s vytyčením hlavního cíle: **„Vybudovat novou silnici, která by umožnila spojení Veselice se svým okolím a prosadit ji jako silnici okresní, opravovanou a udržovanou za státní peníze.“**

Více jak půl století trpělivé a cílevědomé práce

Cesta z Domousnic na Dolní Bousov, byla v polovině devatenáctého století představěna na okresní silnici a udržovaná za peníze státu. Starostové Veselice a jimi řízená obecní zastupitelstva, hned po vystoupení Veselice ze svazku obcí Domousnických v roce 1866, začali připravovat řešení, jak se na tuto silnici napojit silnicí

svou. Asi nikoho tenkrát nenapadlo, že od myšlenky silnici postavit, do jejího dokončení, uběhne bezmála šedesát let a že tato stavba 190 x převyšující obecní příjem, se stane největší stavbou v dějinách Veselice a zásadně ovlivní její další rozvoj.

Do zrušení poddanství se systém hospodářství velkostatku i jeho bývalých poddaných takřka nezměnil. Dvůr na Veselici patřil dál k velkostatku v Domousnicích a bývalí podaní i správce dvora se snažili vést svá hospodářství k zavádění novinek, které jim nabízel nastupující průmyslový rozvoj. Všichni společně viděli, že základním přínosem pro svá hospodářství bude vybudování sítě bezpečných cest. Rozlehlá Veselice, s lidským osídlením odedávna lemujícím veselické strže, uchováající si svá tajemství, to měla s cestami složité. Na délku těch hlavních bylo a dodnes je asi 7 km, vedou členitým terénem se značným výškovým rozdílem a po velkých deštích se stávaly takřka nesjízdné. Tenkrát přišel s řešením správce dvora pan Babák a navrhl: **„Velkostatek vybuduje silnici na svůj náklad od červených vrat dvora až na Horní Jívu a obec postaví silnici od č. 26 k veselickému dvoru“.** (Dům číslo 26 na Veselici býval hájovnou, v prostoru od Veselice první zatáčky a stál tam asi do začátku 20. století). Po stížnosti správce dvora, k okresnímu výboru v Sobotce na obec Veselici, kde mu šlo hlavně o rychlou realizaci jeho návrhu, bez ohledu na to kolik to obec Veselici bude stát, se celá záležitost řešila až do roku 1874. Veseličtí zastupitelé tenkrát nepřemýšleli jenom o tom, jak se dostat na svá pole, nechtěli vynakládat zbytečně finanční prostředky a moudře správcův návrh odmítli jako pro obec nevýhodný a neperspektivní. Dál se o něm v archivu již nic nedočteme. Po roce 1874 již Veseličtí zastupitelé definitivně požadují vybudování nové okresní silnice, která by občanům otevřela cestu do rozvíjejícího se světa. Zbývalo na realizaci plánu stavby silnice sehnat peníze a to byl úkol nejsložitější.

Obec, která měla roční příjem 158 zl. z pronájmu obecních pozemků, 14 zl. nahodilých příjmů a 46 zl. úspor (z rozpočtu r. 1867), neměla peněz ani na opravy cest, natož na novou silnici v ceně asi 33 000 zlatých. Cesty na Veselici bývaly po přivalových deštích každým rokem značně poškozené a musely se opravovat šterkem dovezeným ze „šutráku“ na Rabakově. Každým rokem se ho muselo ručně nakopat a rozvézt po cestách asi 100 - 150 for tažených koňským, nebo volským potahem. Obec to přišlo na 220 - 335 zlatých a stačilo to na potřebné opravy asi z 1/7. K navýšení příjmu obce museli starostové žádat o navýšení přímých daní, vybíraných obcí a odváděných státu v ročním objemu asi 955 zlatých. Získání potřebných peněz na opravu cest představovalo každým rokem přírůžkou k přímým daním 22 - 35 %, která musela být okresním výborem povolena. Větší daňovou zátěž nebylo možné na obyvatelstvo vsi naložit.

Jeden z příkladů opsaného rozpočtu na opravu cest, kterých s žádostmi o povolení přírůžky k dani putovalo k okresnímu výboru do Sobotky bezpočet.

- Rozpočet vydání na zašterkování 740 čtverečných sáhů délky obecní silnice na rok 1891 obce Veselická:

1. **Od přívozu 100 hromádek štěrku z Rabakova, od jedny hromádky = od 1 fůry 2 zl. přide od 100 hromádek 200 zl.**
 2. **Od nakopání toho štěrku 10 zl.**
 3. **Od rozvezení a urovnání toho štěrku na silnici 10 zl.**
 4. **Úhrnem 220 zl.**
- Od Představenstva Veselice dne 9. května 1891**
- **Srb starosta**

Přirážku k vyměřené přímé dani z pozemků a domů, určenou k opravám cest, zaplatili občané obce. Daň z pozemků byla stanovena podle jejich výnosů. Vystihovalo to určitou spravedlnost v rozsahu používání cest a občanům se dávala možnost, buď přirážku zaplatit, nebo opravit příslušný díl cesty vlastním nákladem. Protože přirážky k daním nebyly povolovány každým rokem a obec na jejich schválení musela někdy dlouho čekat, zůstávaly cesty dlouho neopravené. Ve vsi to mezi občany vyvolávalo značnou nespokojenost, až nevráživost. Ke vši složitosti s obecními cestami, se po dlouhou dobu ještě řešil problém s trasou silnice z Malé Strany. Do zrušení roboty nebylo důvodu jej řešit. Malostranské selské usedlosti měli svá pole většinou za humny, s lehkou dostupností rovnou ze dvora. K cestám do roboty na pole při dvoru v Osenicích, používali Malostranáci cesty kolem sv. Jána. Po zrušení poddanství byly požadavky na cesty jiné. Rozvoj hospodaření si vyžadoval přestavbou všech usedlostí a proto narůstala potřeba cesty do vsi, do cihelny pro cihly a do obecního kamenolomu pro kámen. Přes Domousnice do šutráku na Rabakově a na Čížovkách. Později na nádraží, hlavně s řepou. Pro malostraňáky byla lepší a kratší cesta, když počásí prálo, přes Domousnický velkostatek. Po vyřešení četných sporů o trasu malostranské silnice, byl uplatněn návrh v její trase současné. Přes všechna úskalí kdy obecní zastupitelstva z Veselice neopustila původní myšlenku na vybudování nové silnice, dál odesílala své urgencye a svá usnesení k Okresnímu výboru do Sobotky. Tam se začíná mluvit o okresní silnici z Domousnic přes Veselici k Bačalkům od roku 1893 a také to jen u mluvení dlouhá léta zůstává.

Všeobecný hospodářský rozvoj koncem 19. století, vedle již uvedených potřeb Veseláků, požadavek na novou silnici jen zvyšoval. V roce 1870 byl v Libáni založen cukrovar. Dalo to podnět k intenzivnímu pěstování cukrové řepy, která se časem stala v zemědělství hlavním zdrojem příjmů. Již v roce 1878 postavil velkostatek v Domousnicích novou mostovou váhu k vážení cukrové řepy. Na základě rozhodnutí císaře Františka Josefa I. z května 1881, se v březnu 1882 dostavěla železniční dráha Bakov – Kopidlno, která umožnila dopravu řepy do cukrovaru v Libáni. Zemědělci si objednávali nové stroje, které byly dráhou přiváženy také. Dráhou se přivážela umělá hnojiva umožňující vyšší polní výnosy a také nový produkt ke krmení dobytka. Řepné řízky z Libáňského cukrovaru. Potřeba vyjízdet s povozy hospodářům narůstala a narůstala také jejich nespokojenost. Někdy za dešťů byly cesty tak rozmoklé, že cesta z Domousnic do kopce k Veselici, nebo cesta přes dvůr k Malé Straně byla naprosto nesjízdná a nebezpečná. Starostové v touze si nějak pomoci, hledali pomoc i u vlivných osob, než jen u Okresního výboru. Nám to dokládá

korespondenční lístek došlý starostovi Srbovi z Vídně od doktora Lokaře, který zde v kopii originálu a přepisu textu přikládám:

*Čtený pane starosto! Ve Vídni 21/5/99.
S ohledem na naši rozmluvu o obecní silnici Veselické, mluvil jsem včera s panem okresním starostou a ten přislíbil, že vezme se ta otázka a sice ve schůzi výboru, která se v sobotu dne 27. května odvíjí bude. Následkem toho podejte ihned žádost, nebyla-li dosud podána a bude dobře, když osobně v naznačený den se do Sobotky vypravíte a s panem okresním starostou promluvíte, na mne se odvoláváje.
V dobrou noc
MUDr. Jaroslav Lokař*

Ve Vídni 21. 5. 1899 – Čtený pane starosto!
S ohledem na naši rozmluvu o obecní silnici Veselické, mluvil jsem včera s panem okresním starostou a ten přislíbil, že vezme se ta otázka a sice ve schůzi výboru, která se v sobotu dne 27. května odvíjí bude. Následkem toho podejte ihned žádost, nebyla-li dosud podána a bude dobře, když osobně v naznačený den se do Sobotky vypravíte a s panem okresním starostou promluvíte, na mne se odvoláváje.

V dokonalé úctě

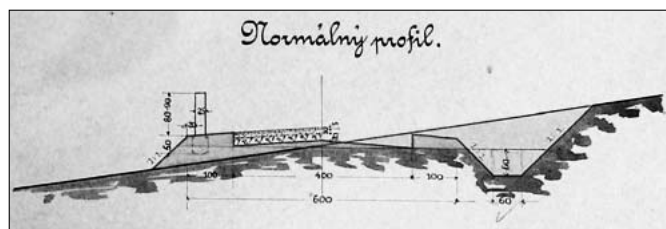
MUDr. Jaroslav Lokař

Po lístku z Vídně starosta žádost napsal, k jednání se osobně dostavil, ale přímluva Dr. Lokaře nepomohla. Dál se zase, krom nových žádostí k okresnímu výboru a odpovědi na ně, léta nic nedělo. Dál přicházely odpovědi, že okres nemá peníze a nebo že je třeba stavět silnice důležitější. Stanoviskům okresního výboru se nelze mnoho divit. Při průjezdu Soboteckem vidíme rozlehlost starých drobných selských osídlení, z kterých vznikly v 2. polovině 19. století samostatné obce. Všechna jejich zastupitelstva chtěla to, co Veseličtí a své požadavky viděli jako přednostní.

Konečně u Okresního výboru v Sobotce přišla Veselická silnice na řadu. 13. března 1913 byla vydána obecní vyhláška o postavení nové silnice a od toho dne sen všech zde vyjmenovaných starostů, všech zastupitelstev a všech občanů začal dostávat reálnou podobu. Okresní výbor nechal od 23. května 1913 silnici vyměřit a 7. ledna 1915 předal obci projekt silnice k veřejnému vyložení, spolu s rozpočtem na 66 000,- Korun (To bylo v přepočtu již zmíněných asi 33 000 zlatých). Samotnou výstavbu však odsunuly válečné události s nedostatkem pracovních sil. Přednost práce na výstavbě silnice měli nezaměstnaní a těch za války v Soboteckém regionu značně ubylo, protože nahradili muže odcházející na frontu. Dále výstavbu silnice zdržela jednání kolem majetkových práv k pozemkům na její plánované trase. Všechny tyto okolnosti odsunuly zahájení stavby až na rok 1921. Na zahájení stavby si obec první peníze půjčila a dál sháněla subvence na její výstavbu. Dál putovaly žádosti k Okresnímu výboru, na hejtmanství do Jičína, na Ministerstvo veřejných prací a všude tam, kde byla jen trochu naděje potřebné peníze získat.

Peníze obec zajistila a silnici v celkové délce 3 600 metrů od Domousnic přes Veselici k Bačalkům postavila. Na silnici za 440 000,- Kč tehdejší měny, vybudované v profilu dle obrázku, bylo provedeno 13 300 m³ ručních výkopů, 4300 m³ materiálů z výkopů bylo ručně přeházeno, zpět položeno a ztuhněno, spotřebováno bylo 3 600 m³ kamene a 11 000 m³ oblázkového šterku s pískem. Po kolaudaci byla silnice předána do správy okresu koncem listopadu 1923. (*Podrobný popis stavby silnice uvedla redakční rada ve Zpravodaji Veselice č. 3*)

Pro představu o rozsahu práce na nové silnici zde uvádím obrázek, který je jedním ze 182 v projektu nakreslených profilů silnice.

Z počátků požární ochrany

V červenci 1785 vydal císař Josef II. požární řád, kde byly popsány povinnosti při hašení požárů. Na vsích na dodržování požárního řádu dohlížela místní šlechta a rychtáři. Požární řád obsahoval podrobný popis všech myslitelných preventivních opatření, na které bylo potřeba dát, jak při stavbě domů, tak i v každodenním životě zřetel. Po zrušení poddanství přecházeli povinnosti z požárního řádu na starosty obcí. V květnu 1876 byl vydán nový řád hasičstva pro království České a z jeho povinností vyjímám:

Starosta v obcích kde je více jak 50 domů musí vyzvat občany ke zřízení hasičského sboru a každým rokem výzvu opakovat.

Starosta musí dohlížet na komíny a provádět prohlídky domácností s cílem požárům zamezit. Po požáru musí starosta vyšetřit jeho příčinu a do 8 dnů podat Okresnímu výboru hlášení.

Starosta musí posuzovat nové stavby podle vzorových případů a nálezů správního soudu.

Starosta má povinnost sdružovat pro hašení požárů více obcí.

Starosta je zodpovědný za dostatek hasební vody ve vsi. Má pravomoc poručit občanům k zásahu při požáru a má pravomoc k zabavení potahu, i jen projíždějícího obcí, pro potřeby hašení.

Požární řád popisoval pravidla pro používání světel s otevřeným ohněm pro hospodářství, domácnosti a hostince.

Požární řád zakazoval kouření v místech nebezpečných, jako jsou pudy, stodoly, chlévy apod. Zakazoval rozdělávání ohňů za větru, ve stodolách a při stozích slámy.

Zakazoval střílení mezi domy a vypalování ohňostrojů při svatbách, křtinách i jiných slavnostech.

Přikazoval, že v obcích s více jak 50 domy musel být ponocný. Tam kde nebyl, museli občané v noci hlídkovat bezplatně.

Přikazoval obcím, kde bylo více než 100 domů, povinnost mít vlastní stříkačku.

Vlastní stříkačku Veselice ještě podle požárního řádu mít nemusela, ale úvaha k jejímu pořízení již padla. Nákup stříkačky byl plánován 15 let před založením hasičského sboru a obecní rozpočet v roce 1883 již na to pamatoval schválením 100 zlatých. Rozpočtováný obnos nebyl tehdy proúčtován. Stříkačka v době pořízení, v roce založení sboru, stála kolem 1000 zl. a peníze na ní si obec půjčila.

Jaké hasební prostředky měl k dispozici starosta na Veselici 30 let před založením hasičského sboru je doloženo v soupisu obecního inventáře z 30. července 1868:

Jednu voznici, dva žebříky, tři háky a šest konví k ohni. V roce 1874 ještě k inventáři přibývá kniha požárního řádu a 2. voznice.

Po založení sboru dobrovolných hasičů na Veselici v roce 1898, které již podrobně popsal pan Josef Pažout ve Zpravodaji Veselice č. 13, měl starosta k zvládnutí požárních záležitostí hasičský sbor se svým vedením.

Nově založený hasičský sbor, vedle od obce převzatých povinností, působil na své členy i společensky výchovně jak mu ukládal spolčovací zákon. Jako dnes pořádá sbor různé společenské akce, nebo se jich organizovaně účastnil. Stačí připomenout jeden slavný hasičský bál na Veselici v Šibově hospodě. Jeho průběh neznámý autor v 30. letech minulého století zřymoval v kupletu pro divadelní ochotníky na melodii písně – *Na císařské louce stojí řada topolů.*

Bavme se při písničce stejně, jako se tenkrát hasiči bavili v Šibově hospodě a současně ji ode mne přijměte, milí Veselští hasiči, jako kytičku s gratulací k 120. výročí trvání Vašeho sboru, s připomenutím, jak byla obec k hašení požárů připravena již před 150 lety.

Veselský bál.

*Hasiči na Veselici pořádali bál
a pan Kohout kapelmajstr vesele jim hrál.
se svou lehou tanečnicí každý poskočil,
piva jak za dobrých let Šiba vytočil.*

*A když někdo z muzikantů dostal flaštičku,
utíkal jí honem schovat si za Matičku.
Nestačili jim už krky na tu dobrotu,
a proto si na pondělí d'áli forotu*

*Hasiči na Veselici, hoši veselí,
o té skrýši chmeloviny náhle zvěděli,
a ten podfuk muzikantů pěkně prokoukli,
a ty flašky za Matičkou s pivem vyfoukli.*

*Se svěšenou hlavou muzikanti chodili,
pro to pivo za Matičkou slzy ronili,
je to přece velká ztráta, je to přece škoda,
vždyť je špatné pivo lepší, než-li dobrá voda.*

*To je ale nemrzelo jako jiná věc
na silnici pod okénkem událi si hec,
ta kuchařka pana Šíby byla v pokoji,
myslela si, že se pěkně v klidu přestrojí*

*Ale páni muzikanti hoši výteční
pod okno si pěkně stoupli jako všeteční,
zrudli v líci jako máky jak se styděli,
vždyť Šíbovu hezkou kuchtu oknem viděli*

*Pohledem se posilnili a pak hola hoj,
postavili jednu frontu a dali se v boj,
přísahali krutou pomstu za ten chmelný mok
a pak začli muzikanti troubit na útok.*

*Do boje šli muzikanti pěkně vesele,
začli nejdřív škrtit pana podvelitele,
za to pivo za Matičkou div netekla krev,
je to jistě v dnešní době moc pohnutý zjev*

*Z toho plyne poučení každé muzice,
ať vypije piva co jen nejvíce,
ale ať je nenapadne ani skleničku,
na druhý den schovávat si, tam za Matičku.*

(Podle vyprávění a dochovaného textu.)

Šíbova hospoda – č. p. 10,

Matička – socha panny Marie na návsi

Na závěr děkuji panu Mgr. Josefu Matouškovi z Oblastního archivu v Jičíně za přípravu listin k obci Veselici a současně posílám ještě gratulaci redakční radě Zpravodaje Veselice u příležitosti vydání jejího 50. jubilejního čísla.

Lád'a Matoušek

SLAMĚNÝ DOMOV NA VESELICI – III.

Toto povídání je již třetí pokračování stavby slaměno-hliněného domu na Veselici. V časovém sledu navážeme tam, kde jsme minule skončili, a to v srpnu 2017 vnitřními hrubými hliněnými omítkami. Na září jsme naplánovali zatížit folii na velké střeše kačírkem. Otázka byla jak dostat na střechu 5 m³ kačírku, což je zhruba 8 t. Naštěstí nám pomohl Milan Rys, který půjčil stavební vrátek, na kterém jsme vždy po dvou kýblech dostali celou hromadu postupně nahoru a tam vytvořili rovnoměrnou 4 cm vrstvu. Tím pádem jsme veškeré zatěžovací kameny mohli svézt dolů a nemuseli se bát, že se nám folie vlivem větru bude stále vlnit.

Protože jsme plánovali zimní práce hlavně uvnitř domu a potřebovali jsme topit v těžkých akumulacích kamnech a ve sporáku, bylo potřeba udělat v říjnu revizi na kamna, sporák a komín. Vše proběhlo v pořádku, ještě jsme však museli betonové tvarovky komína natáhnout lepidlem s perlínkou, abychom mohli revizi dostat.

Před zimou jsme si naplánovali, že v listopadu zvenku zateplíme základový sokl z betonových tvarovek stříkanou PUR pěnou. S velkou pomocí Milana Ryse a Aleny Truhanové, kteří si pořídili nové zařízení pro PUR pěny, jsme to mohli uskutečnit. Jedná se o mobilní dávkovací přístroj pro zpracování dvoukomponentních materiálů s velmi rychlou dobou tvrzení, v rádech sekund. Tvrdá PUR pěna má uzavřenou strukturu buněk a výborně nahradí extrudovaný polystyren. Tato pěna má výborné tepelně-izolační, hydroizolační a mechanické vlastnosti. Dalšími výhodami je nenasákavost, bezesparové provedení a jednoduchá a rychlá technika nanášení. Ale jedním, z hlavních důvodů proč jsme tuto pěnu použili, je, že by se nám do oblouku kruhového obrysu domu špatně lepil polystyren.

Během prosince až března jsme začali pracovat hlavně uvnitř domu. V tomto období se nedá tolik pracovat s hliněnými omítkami, které potřebují dostatek tepla a větrání, protože je v nich velké množství vody. Tento čas jsme využili k co nejlepšímu utěsnění domu, aby slaměný dům

splňoval nízkoenergetický standard. Před diagonálními zavětrovacími prkny, která jsou na vnitřní straně obvodové stěny, vznikly praskliny v hrubé omítkce. Tyto praskliny jsme museli lokálně vyspravit po celé délce prkna, před natažením finální omítky, kterou budeme dělat během letošního léta a podzimu. Dále bylo potřeba uzavřít napojení okenního rámu na ostění okna, kde vznikají štěrbiny a praskliny jak dřevostavba pracuje a postupně vysychá. Tato místa jsme zaštukovali jemnou finální omítkou, aby nám vznikl rovný podklad. Toto napojení jsme přelepili tzv. airstop páskou, která je nepatrně kontrolovaně prodyšná, ale zároveň dobře uzavře tento prostor, proti průniku vzduchu, který sebou v zimních měsících nese větší množství par. Tato problematická místa se mohou projevit postupnou degradací materiálu uvnitř stěny, vlivem vysrážené vlhkosti a také je to znát ve spotřebě za topení. Jinak celá konstrukce domu je difúzně otevřená, tzn., že páry z interiéru postupně kontrolovaně odcházejí stěnou ven. V domě se tak netvoří plísně, protože se nikde nesráží voda. Tomu také napomáhají trojskla v oknech, která na vnitřní straně nejsou tak studená. Hliněná omítky sama o sobě je schopna do sebe pojmout velké množství vlhkosti a potom ho postupně zase vydat zpátky. Takže třeba, když se sprchujete v koupelně, kde jsou částečně i hliněné omítky, tak se vám nezamlží zrcadlo.

Airstop pásky jsme lepli také všude, kde je styk dřevěných trámů a prken ve stropě s hliněnou omítkou na vnitřní straně obvodové stěny, kde by také postupem času mohly vzniknout praskliny a tím i nekontrolovaný průnik vzduchu a par.

Také jsme museli vyřešit uzavření stropu, kde je prkený záklop a na něm slaměné balíky. Balíky jsou výbornou izolací, ale ve škvírách mezi prkny unikají nekontrolovaně páry do izolace a proniká i chlad z venku. Nejprve jsme škvíry mezi prkny utěsnili hliněnou vatou a pomocí špachtle postupně natlačili kousky vaty. Takto utěsněný strop jsme celý potáhli pomocí sponek k tomu určenou papírovou

lepenkou se zpevňovací mřížkou. Napojení jednotlivých pásů lepenky na sebe jsme zase přelepili airstop páskou, aby se tato plocha parobrzdy dokonale uzavřela. Následně bude na lepence dřevěný rošt a na něm dřevěné palubky.

Bylo také potřeba vyzdít sklípek (krecht), který je v podlaze ve spíži. Ten byl zatím pouze připravený ze širokých betonových tvarovek, které byly součástí základů, a byl utopený v podlaze. My jsme museli stěny vytáhnout 5 cm pod úroveň čisté podlahy, abychom mohli dělat zásyp podlahy. Takže jsme natáhli stěrku, na ní tekutou hydroizolaci, obložili úzkými tvárnici, vytáhli do požadované výšky a na vnitřní stěny dali finální stěrku. Na úzkých tvárnici, které tvoří rámeček krechtu bude přidělaný poklop v podlaze. Do toho sklípku se dají dát na sebe čtyři zeleninové přepravky se sezónní zeleninou a k tomu pár lahví pivka.

Na spodku vnitřní strany obvodové stěny je vidět jedna šára betonových tvarovek, která nese dřevěnou konstrukci se slaměnými balíky. Ta byla ještě potřeba zateplit dřevovláknitou deskou (hobrou). Podobné obložení jsme také dělali na spodku velkých oken, která jsou až na zem a jsou položená na podkladním hranolu z purenit. Všechny tyto zimní práce jsme se ženou dělali sami, po chvilkách po večerech a o víkendech.

V dubnu letošního roku 2018 jsme začali dělat s řemeslníky rozvody vody a kanalizace a tento týden na konci dubna také rozvody elektřiny. Ležaté rozvody elektřiny jsou položeny v chráničkách na podlaze, na které přijde zásyp ze směsi jemného štěrku a jílu. Na této mírně udusané směsi bude dvojitý dřevěný rošt a na něm silná dřevěná palubka.

V květnu chceme začít dělat vnitřní příčky, které budou postavené ze silných vertikálních fošen po 1 m. Mezi nimi bude prkenný záklop vyplněný lněnou vatou. Na prkenném záklopu bude natažený rošt z rákosových rohoží, který bude omítnutý hrubou hliněnou omítkou a na závěr jemným hliněným štukem.

Rádi bychom dům dodělali do konce letošního roku, tak uvidíme, jak to půjde. Práce je fyzicky náročná, a když k tomu ještě chodíte do práce, tak většinou jen pracujete a spíte. Každopádně nás stavění baví a je radost pracovat s přírodními materiály. Zjistili jsme, že je potřeba si užívat i té náročné cesty a ne se jen těšit, až dům bude hotový.

Mějte se všichni moc pěkně, a ať se Vám vše daří.

Daniel, Monika, Bára a David Sukovi

HOSPODAŘENÍ ZEMĚDĚLSKÉ A. S. BŘEZNO V ROCE 2017 A VÝHLED NA ROK 2018

Z pohledu dosaženého hospodářského výsledku lze rok 2017 hodnotit pozitivně, bylo dosaženo zisku ve výši 3 143 tis. Kč.

Hospodářský rok 2017 měl však svá specifika. Pozitivním jevem bylo zvýšení výkupní ceny mléka, která se po dvou letech vrátila nad cenu nákladovou. Rostlinná výroba byla, jako každoročně, ovlivněna mnoha, jak klimatickými, tak i odbytovými faktory. Celkově však lze průběh a výsledky celého hospodářského roku hodnotit pozitivně.

Výnosy žňových komodit se pohybovaly takto: ozimý ječmen 34 ha s výnosem 66,8 q, ozimá pšenice na 844 ha s výnosem 63 q a ozimá řepka na 509 ha s výnosem 32,3 q. V těchto výnosech nejsou zohledněny ztráty způsobené kroupami ze dne 22. 6. 2017.

Krmivová základna objemných krmiv pro chov skotu byla v roce 2017 zajištěna jak v kvalitě, tak i v množství na velice slušné úrovni. Kvalita senáží i kukuřičných siláží se v současné době odráží na dobré produkci mléka. Stabilizujícím prvkem v loňském roce byla produkce cukrové řepy. Její pěstování bylo navýšeno na 135 hektarů, ze kterých bylo slizeno 11.277 tun cukrové řepy.

V rostlinné výrobě byly v roce 2017 pěstovány tyto plodiny:

	osev v hektarech
ozimá pšenice	844 ha
ozimý ječmen	34 ha
ozimá řepka	509 ha
kukuřice	182 ha
vojtěško-trávy	189 ha
cukrovka	135 ha

V živočišné výrobě Zemědělská a. s. Březno se v roce 2017 nadále specializovala na produkci syrového kravského mléka. Rok 2017 byl pro sektor mléka, dosaženou cenou 8,60 Kč/l, velice dobrý.

V loňském roce byla dokončena rekonstrukce odchovny mladého dobytka na farmě na Lhotkách. Byla to poslední stavba pro skot, která nebyla od svého postavení opravena a přizpůsobena současným požadavkům na zlepšení životních podmínek zvířat.

K 31. 12. 2017 byly chovány tyto kategorie skotu:

dojnice	500 ks
vys. jalovice	28 ks
telata do 6 měsíců	95 ks
telata nad 6 měsíců	103 ks
jalovice v OMD, stáj II	290 ks
býci výkrm.	108 ks
plemenný býk	2 ks
celkem	1126 ks

V roce 2017 bylo prodáno 143 ks mléčných telat - býčků o průměrné hmotnosti 62,9 kg a při průměrné realizační ceně 64,14 Kč/kg.

Dále byly dodány na jatka tyto kategorie skotu:

kategorie	ks	prům. hmotnost	prům. real. cena
Jat. krávy	120	591 kg.	29,68 Kč
Jat. jalovice	15	563 kg.	39,25 Kč
Jat. býci	72	830 kg.	48,13 Kč

V investiční činnosti Zemědělská a. s. Březno pokračovala v nákupech těchto strojů:

- kolový traktor zetor Fortera 150 HD . . . 1.598 tis. Kč
- výměnný systém ZDT- rozmetadlo . . . 1.635 tis. Kč
- plečka na cukrovku, kukuřici 595 tis. Kč
- manipulátor JCB 536 1.613 tis. Kč
- rekonstrukce OMD 6.500 tis. Kč

Zajištění výroby v Zemědělské a. s. Březno negativně ovlivňuje dlouhodobý nedostatek nových pracovníků, především v živočišné výrobě, kteří by uskutečnili mezigenerační obměnu v jednotlivých profesích. Je to důsledek totální absence učňovského školství a středních škol, se zaměřením na zemědělský sektor. Poptávka po kvalitních zaměstnancích se neustále stupňuje a bohužel

v krátkodobém ani v dlouhodobém horizontu není vidět řešení.

V současnosti se firma potýká v rostlinné výrobě s velkým deficitem srážek. Extremní teploty v kombinaci se suchem, již nenávratně poškodily, jak krmné, tak tržní plodiny. Je jisté, že tento srážkový deficit, s vysokými teplotami, již způsobil škody na porostech, v řádu milionů. Současné sucho se samozřejmě negativně týká i krmných plodin, které jsou limitujícím faktorem budoucí produkce živočišné výroby. I přes tato úskalí, pracovníci Zem. a. s. Březno věří, že se jim i letos podaří dosáhnout dobrého hospodářského výsledku.

Z Výroční zprávy Zemědělské a. s. Březno za rok 2017
zpracoval Ing. Jiří Campr

SDĚLENÍ REDAKČNÍ RADY

Milí čtenáři, rádi bychom vás seznámili se změnami v redakční radě našeho časopisu. Na květnové schůzi se s redakcí rozloučil dlouholetý předseda její redakční rady, pan Ing. Jiří Campr. S ohledem na svůj vysoký věk se totiž natrvalo z Veselice odstěhoval a vracet se sem bude jen na návštěvu k přátelům. Přemlouvání nepomohlo, a redakční rada proto přistoupila k volbě nového předsedy. Do svého čela jednomyslně zvolila paní Ing. Alenu Truhanovou. Novou členkou redakční rady se také stala paní Mgr. Ivana Sůsová.

Jménem nás všech pak poděkoval starosta Veselice a člen redakční rady Zpravodaje, pan Miroslav Pažout panu Ing. Camprovi za jeho dlouholetou úspěšnou práci pro časopis. Díky jeho úsilí časopis nejen nezankl, naopak,

výrazně se zdvihla jeho úroveň a zvýšil se i počet čtenářů. Vždyť letos vyjde už 50. číslo! A na čísle 51. se pracuje, návrh jeho obsahu byl na tomto jednání redakční rady schválen.

A navíc pan Ing. Campr slíbil, že nás v tom samotné nenechá a rád pomůže vždy, když budeme potřebovat.

Ještě jednou mu tedy z celého srdce děkujeme a jeho nástupkyni, paní Ing. Aleně Truhanové, přejeme hodně úspěchů v naší společné práci pro časopis, tedy pro Vás, naše čtenáře.

Krásné léto Vám všem!

**Redakce Zpravodaje Veselice
Mgr. Ivana Sůsová**

ČERNÁ KRONIKA OBCE VESELICE A OKOLÍ

Za posledních šest měsíců, tj. od konce roku 2017 a začátku letošního roku 2018, poklesl nárůst trestné činnosti v územním obvodu OO PČR Dobrovice, a to zejména v okrajových obcích, jakými jsou mj. Veselice, Domousnice, Řitonice apod.

V současné době šetří dobrovičtí policisté pouze dva případy, kdy oba jsou z března letošního roku. První případ se týká schválností ze strany neznámého pachatele, kdy tento slovně a rovněž prostřednictvím SMS vyhrožoval újmou na zdraví obyvatelce obce Veselice. Případ je prošetřován pro podezření ze spáchání přestupku proti občanskému soužití.

Další případ je z konce března letošního roku, kdy na OOP Dobrovice bylo oznámeno, že došlo k vloupání do tří rekreačních chat v k. ú. obce Řitonice. Skutek se během několika hodin podařilo dobrovičským policistům ve spolupráci s kriminální policií objasnit, přičemž zadrželi dva podezřelé, mladou ženu a muže bulharské národnosti. Oběma bylo sděleno podezření ze spáchání přečinů krádeže a porušování domovní svobody.

Prap. Jan Procházka Dobrovice

NOVOROČNÍ POCHOD NA VESELICI

Jubilejní 10. ročník novoročního pochodu okolím obce Veselice se konal v pondělí 1. 1. 2018. Počasí spíše připomínalo jaro – sluníčko, všude mokro a bláto a proto jsme volili trasu hlavně po zpevněných cestách.

Sešli jsme se opět před obecním úřadem v 13.30 hod. a vydali se v počtu 63 účastníků přes Malou Stra-

nu k soše sv. Jana. Tam jsme si prohlédli opravenou sochu a vydali se zpět na komunikaci, kde se k nám přidali dva opozdilci a tím se počet účastníků navýšil na 65. Přes silnici vedoucí na Bačalky jsme přešli směrem k obecnímu vrtu a chatám. Tam se k nám přidali ještě 4 účastníci a uzavřeli letošní počet na konečných a rekordních 69.

Kolem chat jsme prošli nad vyschlým rybníkem směrem do lesa nad Řitonicemi a tam po „Vlčnopolské magistralé“ - jsme šli do Křížánku a zpět k chatám, kde již plápolal oheň a rozléval se čaj a svažené víno, které opět připravila Eva Konývková. Opekli jsme si vuřty, vypili připravené občerstvení, popovídali si o loňském roce a samozřejmě i o tom co nás čeká v roce letošním. Jelikož je hospůdka zavřená, tak letošní jubilejní ročník pochodu jsme tady ukončili.

Závěrem mi dovoluňte poděkovat Evě Konývkové za přípravu občerstvení, hasičům za peněžitý příspěvek, dobrovolným příkládačům dřeva na oheň a určitě vám všem, kteří jste přišli udělat něco pro své zdraví, nebo přijít a podpořit tuto akci a nebo jen tak si v letošním roce poprvé opéct vuřty.

Děkuji všem a přeji hodně zdraví v roce 2018 a snad se opět sejdeme při 11. ročníku tohoto pochodu.

Dušan Konývka

UKLIĎME SI NAŠI VESNICI

Dne 15. 4. 2018 proběhla místními hasiči svolaná akce „Uklidme si vesnici“. K úklidu se nás dostavilo 23. Sešli jsme se před Obecním úřadem a rozdělili se na dvě části. Jedna skupina uklízela ve směru na Bačálky (přes Malou Stranu) a druhá skupina pracovala ve směru na Domousnice.

Sesbíralo se 16 pytlů směsného odpadu, několik pneumatik, peřiny a různé části automobilů. Vzhledem ke stáří a stavu odpadků bylo možné recyklovat odpad jen částečně. Po sběru nás čekalo u hospůdky malé pohoštění.

Všem zúčastněným patří za svědomitou a aktivní práci veliké poděkování. Nesmíme opomenout poděkovat též za přípravu pohoštění a také za odvoz (a částečnou likvidaci) připravených odpadků.

Pevně věřím, že si svého čistého a krásného okolí budeme patřičně vážit, budeme jej společně chránit a udržovat, a že příští sběr se ponese již jen v duchu příjemné procházky a možná se jen sem tam najde nějaký papírek, který omylem vyletěl z kapsy kolemjdoucího...

Ing. Alena Truhanová

INFORMACE Z ČINNOSTI OÚ VESELICE

- ✓ **ZO projednalo a schválilo** dar na činnost SDH Veselice ve výši 5 000,00 Kč
- ✓ **ZO bylo seznámeno** s projekty na opravu místních komunikací
- ✓ **ZO projednalo a schválilo** Obecně závaznou vyhlášku obce č. 1/2018, kterou se stanoví společný školský obvod základní školy.
- ✓ **ZO projednalo a schválilo** Dohodu o vytvoření společného školského obvodu základní školy
- ✓ **ZO projednalo a schválilo** žádost SDH Veselice o zakoupení odměn a propagačních předmětů na okrskovou hasičskou soutěž, která proběhne dne 2. června 2018
- ✓ **Dne 25. dubna 2018** proběhlo přezkoumání hospodaření obce za rok 2017 podle § 2 a § 3 zákona č. 420/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, při kterém nebyly zjištěny chyby a nedostatky.
- ✓ **K 30. dubnu 2018** nemají zaplacenou poplatky za TKO za rok 2017 a 2016 pouze dva majitelé rekreačních objektů. Poplatky za letošní rok má zaplacenou 62% poplatníků.

**Miroslav Pažout starosta obce,
Marcela Šafránková**

Z ČINNOSTI SPOZ VESELICE

Setkání u vánočního stromku

Sbor pro občanské záležitosti společně s Obecním úřadem připravil v prosinci setkání Veseláků, chalupářů u vánočního stromku před Obecním úřadem. Proběhlo pásmo básniček a vánočních koled. Při svařáku a cukroví jsme si povídali, Anděl rozdával balíčky všem dětem, které byly hodné. My máme na Veselici samé hodné děti.

Tento večer nastala vánoční atmosféra – začal padat sníh, ale bylo celkem chladno, tak nás zahřál svařáček a pro děti byl připravený čaj. Sešli jsme se v hojném počtu, ale přece jen paní Zima zavelela a tak jsme se rozešli každý domů, do tepla.

Pálení čarodějnic

Na 30. dubna nám počasí přálo, bylo úplné léto a tak jsme přichystali na den pálení čarodějnic - hravé odpoledne pro děti. Sraz všech čarodějnic a čarodějů byl u zastávky (na váze). Měli jsme obavy, že se nám sešlo málo dětí, když jsme šli průvodem k cha-

tám. Postupně, ale ještě děti přicházely a připojovaly se k ostatním dětem, které hrály různé hry. Soutěžily mezi sebou a za každý splněný úkol dostávaly malou odměnu.

Po soutěžním odpoledni dostala každá čarodějnice, čaroděj ba i děti, které neměly čarodějnickou masku opět dárek.

Pak jsme se přemístili k malému ohýnku, každé dítě i dospěláci si opékali špekáčky. Hasiči připravili občerstvení, pěkně chlazené pivečko a limonády. Ve 20 hodin bylo zahájeno pálení velkého ohně. Sešli jsme se v hojném počtu asi 85 lidí. Počasí přálo, nezmokli jsme, akce se vydařila.

V podstatě je pravda, že nyní si už všichni přejeme, aby konečně zapršelo. Bojíme se, že opět bude problém s vodou – jak na hřbitově, tak celkově je málo vody. Snad se dočkáme.

Plánujeme oslavy jubilentů, ale zatím vyčkáme. Nyní je na programu hasičská soutěž a tak bude třeba se zapojit do příprav a něco pomoci.

Za SPOZ Věra Pažoutová, Jarmila Bulířová

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

VÝROČÍ

75 let	3. dubna	František Štěpanovský
70 let	21. května	Josef Rýdl
65 let	13. května	Libuše Štěpanovská
60 let	2. května 15. června	Eva Konývková Věra Pažoutová
55 let	12. dubna	Petr Drahorad
45 let	25. ledna 10. dubna	Jana Matoušková Ivana Bravencová
35 let	1. února 27. dubna	Jan Nekvapil Miroslav Pažout
30 let	10. března	Lucie Dědková
25 let	11. února	Jana Bucková
15 let	12. ledna	Tomáš Kodrik
10 let	11. ledna	Barbora Bravencová

45 let společného života oslavili dne 28. dubna **Věra a František Jakubcovi**.

35 let společného života oslaví dne 24. června **Jana a Vladimír Burdovi**

ČTENÁŘSKÉ DOPISY A OHLASY

VZPOMÍNKA

Dne 17. března 2018 uplynulo 10 let od smrti **Ing. Josefa Doškáře**, spoluzakladatele a člena první redakční rady Zpravodaje.

Vzpomíná dcera Ivana a syn Josef s rodinou

12. 12. 2017

Obdržela jsem další číslo „Zpravodaje Veselice“, za jehož zaslání děkuji a v příloze přikládám příspěvek k jeho dalšímu vydávání.

Přeji Vám všem hodně zdraví a úspěchů v r. 2018 a už dnes se těším na další „Zpravodaj“.

S pozdravem

Jana Fleková, Stebno

SDĚLENÍ RR

V návaznosti na nové evropské nařízení o ochraně osobních údajů prosím všechny občany, kteří si nepřejí, aby jejich výročí byla i nadále zveřejňována (ve stávající podobě) v našem zpravodaji, aby nám toto neprodleně sdělili.

Dále žádáme všechny čtenáře, kterým je zpravodaj dodáván a nemají o něj zájem, ať nám sdělí i tuto informaci. Děkuji

Marcela Šafránková

PŘÍSPĚVATELÉ NA ČASOPIS

NA ZPRAVODAJ PŘÍSPĚLI (OD 1. 10. 2017 DO 2. 5. 2018):

Pacákovi – 100 Kč, Najman S. (Březno) – 200 Kč, Tomsa Josef – 200 Kč, Masák M. – 138 Kč, Runčík J. – 773 Kč, Fleková J. (Stebno) – 200 Kč, Pokorný L. (Petkovy) – 260 Kč, Hrdý R. – 25 Kč, Jírovcová M. (Ml. Boleslav) 200 Kč, Jírovec P. – 200 Kč, Jakubec R. – 90 Kč, Šoltysovi – 100 Kč, Rysovi – 120 Kč, Matějková M. (Praha) – 200 Kč, Klabanová E. (Praha) – 200 Kč, Novákovi – 40 Kč, Legnerová A. – 300 Kč, Šoltys M. – 100 Kč, Ďoubalíkovi – 200 Kč, Kadeřábková M. – 200 Kč, Koubovi (Bystřice) – 100 Kč, Pažoutová J. ml. – 250 Kč, Rýdl Josef – 245 Kč, Šmejkalová L. – 100 Kč, Antošová L. – 100 Kč, Srb Z. (Ml. Boleslav) – 220 Kč, Červová Z. – 245 Kč, Stádníkovi – 200 Kč, Maudrovi (Domousnice) – 200 Kč, Ing. Campr J. (Praha) – 400 Kč, Pažout M. – 200 Kč, OÚ Řitonice – 1000 Kč, Navrátilovi – 200 Kč.

Všem přispěvatelům redakční rada upřímně děkuje

BYLO, NEBYLO...

Vážení a milí čtenáři, v naší nové rubrice, určené pro váš volný čas, vám budeme přinášet příběhy, které nejsou nijak výjimečné, jen chybí jejich racionální vysvětlení.

Často si totiž ani neuvědomujeme, kolik záhadných a tajemných příběhů se kolem nás odehrává. Snad je to tím, že ti, kteří je prožili nebo prožívají, o nich nechťejí hovořit, protože se bojí zesměšnění nebo jsou přesvědčeni, že by jim nikdo nevěřil. Ostatně posuďte sami.

Náš první příběh je o lidech a kočkách

KOCOUR

Já a můj manžel jsme žili v šťastném, ale bezdětném manželství. Měli jsme však spoustu koníčků a zájmů, takže jsme zpočátku samotu ani příliš necítili. Pak ale nastalo období, kdy nám oběma přece jen něco scházelo. Já jsem to vyřešila zvýšenou pletací a šicí aktivitou, manžel se rozhodl chovat kočky. Nemám nic proti zvířatům, ale kočky prostě nemiluji. A ani ony mne. Nicméně jsem statečně snášela jejich všudypřítomnost v našem domku a za pár let si dokonce i zvykla.

Dobré i špatné časy se střídaly a nám přibývalo šedin i let. A kde se vzalo, tu se vzalo dvacáté výročí svatby! Oslavili jsme je v kruhu přátel a pomalu nabírali dech do další dvacítky, když se to stalo. Nezodpovědný řidič dostal na náledí smyk, sjel na chodník a než sám zemřel po nárazu do železné traverzy, stačil porazit několik chodců. Můj manžel byl mezi nimi a byl na místě mrtev.

Následující týdny a měsíce byly velice těžké a každý, kdo něco podobného prožil, mi jistě dá za pravdu: není nic horšího, než se smířit s tím, že nic už nebude tak jako předtím.

Velmi mi v této situaci pomohli naši přátelé a známí a díky jim jsem přežila a začala pomalu znovu vnímat věci okolo sebe. Byla jsem znovu schopna pomalu začít žít. Je pochopitelné, že za této situace jsem se nemohla starat o náš kočičí zvěřinec - naštěstí všechny naše kočky měly rodokmeny a byly zapsány v plemenné knize, takže má přítelkyně a sousedka je snadno prodala.

Zůstala jsem tedy sama, čas plynul a rány se hojily. Začala jsem znovu chodit na koncerty, do kina, jezdit s přáteli na dovolenou. A tak jsem se seznámila s mužem, s nímž jsem si hned od začátku dobře rozuměla a naše přátelství se pomalu, ale jistě začalo měnit na něco víc. A tehdy jsem poprvé, po dlouhé době, uslyšela za dveřmi našeho domku zamňoukání. Otevřela jsem a do předsíně vběhl černý kocour. Hned se mi začal třít o nohy, a když jsem ho pohladila, spokojeně předl. A tak u mě zůstal. Přes den se toulal venku, večer však byl doma a noc trávil na předložce u mé postele.

Se svým přítelem jsme si byli čím dál bližší, a tak jsem ho pozvala v sobotu na oběd. Byl vdovec, dcera se mu vdala a on zůstal sám. Přála jsem si, aby se sobotní

oběd vydařil, ale bohužel opak byl pravdou. Můj kocour se nejdříve prošel špinavými tlapkami po bílém prostřeném ubruse, poté převrhl smetanu připravenou na svíčkovou (velmi si pochutnal) a když jsem ho konečně vyhodila ven, zvonil u dveří přítel s pugétem růží. V očích jsem měla slzy, ale vzteku! Zachraňovala jsem co se dalo a v duchu proklínala kocoura, který se mezitím vrátil a - jak se mi zdálo - škodolibě celou situaci pozoroval.

Následující víkend mě přítel na oplátku pozval na oběd do restaurace. Bylo nám hezky, a tak jsem ho pozvala na kávu k sobě domů. Sotva jsme však vkročili do pokoje, nevěřili jsme svým očím - vlna z obou mých košíků byla rozkutálena všude, kde se jen dalo. Nezastavit se na prahu, asi bychom v té „síti“ skončili oba. Namísto posezení u voňavé kávy jsme uklízeli pokoj a já jen doufala, že až se kocour objeví, dostane co proto. Po kocourovi však ani vidu, ani slechu. Přítel vzal vše sportovně, a když odcházel, políbil mě (nebylo to poprvé). V tu chvíli však kde se vzal tu se vzal, na přítelova záda skočil můj černý kocour a jen klobouk ho zachránil od škrábanců na hlavě i obličej.

Po této zkušenosti jsme se s přítelem dohodli, že se budeme scházet mimo náš dům, abychom „žárlivého“ kocoura nedráždili. Jenže to jsem netušila, co bude dál. Téměř den co den jsem nacházela své boty rozškrábané, punčochy potřhané. Pachatelem byl kocour a nijak se tím netajil. Když už nemohl do skříní, alespoň řádl v kuchyni, převrátil a rozbil vše, co se dalo. Podobnou spoušť udělal i v pokoji a ložnici, a tak střídavě všude, kam se dostal. Snažila jsem se ho zbavit. Odvezla jsem ho do vzdáleného města do útulku. Vrátil se. Odvezla jsem ho do lesa daleko od našeho městečka - vrátil se. Utratit ho, jak mi radili přátelé, jsem však neměla sílu. Ke všemu se ještě přidaly noční můry, v nichž jsem prožívala osudnou havárii znovu a znovu (i když jsem při ní nebyla), a to za „asistence“ všech koček, které jsme tehdy s manželem chovali.

Váhala jsem mezi návštěvou psychiatra, veterináře a místního kněze, když celý problém za mě vyřešila sousedka. Když jsem odjela k přátelům na víkend, počkala, až se kocour vracel domů, chytila ho do sítě, šoupla do košíku a jako toulavou kočku nechala utratit na veterinární stanici.

Pak se šla ze všeho vyzpovídat panu faráři, dostala rozhřešení, a tím i klid do duše. Když jsem se vrátila, bylo už po všem. Klid do duše jsem tak získala i já. Kocourovo zmizení znamenalo pro mne vysvobození z neustálých nepřijemností, stresových situací a děsivých snů. Také můj přítel se už nemusí bát, že mu kocour vyškrábe oči.

Žijeme nyní spolu a uvažujeme o sňatku. Co mi však brání říci očekávané „ano“ je fakt, že se můj přítel začel do literatury o kočkách a podezřívám ho, že tajně uvažuje o jejich chovu.

Zpracováno na základě zahraničních materiálů

Mgr. Ivana Sůsová